

Hippe heksen en toffe tovenaars

Met verhalen van:

Ruby Coene, Femke Dekker, Karine Jekel, Marloes Kemming,
Kelly van Kempen, Anke Kranendonk, Will Kranendonk,
Lucas van de Meerendonk, Cora Sakalli en Pamela Sharon

Met illustraties van:

Lena Addink, Nicole van Dooren, Yulia Gorkina, Aida de Jong,
Nadia Meezen, Pyhai, Elisa Stolwijk, Michiel van Thillo,
Ingrid Wuyster en Stefan Yamá Cab

moon

Heks zoekt tovenaar	7	Magie met mayonaise	64
Karine Jekel <i>Met illustraties van Yulia Gorkina</i>		Anke Kranendonk <i>Met illustraties van Elisa Stolwijk</i>	
Angelie en het Heksenfestival	16	Het Wiggelwoud	74
Kelly van Kempen <i>Met illustraties van Lena Addink</i>		Femke Dekker <i>Met illustraties van Nicole van Dooren</i>	
Het misbaksel	31	De Academie voor Heksenhulpjes	85
Lucas van de Meerendonk <i>Met illustraties van Michiel van Thillo</i>		Marloes Kemming <i>Met illustraties van Stefan Yamá Cab</i>	
Het geheimzinnige ei	43	De kracht van zeven	96
Pamela Sharon <i>Met illustraties van Pyhai</i>		Ruby Coene <i>Met illustraties van Ingrid Wuyster</i>	
Vloortjes wens	54	De heksen van Wilgenburcht	107
Cora Sakalli <i>Met illustraties van Nadia Meezen</i>		Will Kranendonk <i>Met illustraties van Aida de Jong</i>	

Heks zoekt tovenaar

GESCHREVEN DOOR KARINE JEKEL
MET ILLUSTRATIES VAN YULIA GORKINA

Net als Vajèn de hardste boer van haar leven laat, gaat de deur open.

‘Wat een bende is het hier!’ moppert Bodil, terwijl ze op haar skateboard binnen komt vliegen. Ze zoekt een plek om te landen tussen alle kleren, boeken, vieze borden en snoepverpakkingen die op de grond liggen. Zwevend blijft ze boven de troep hangen. ‘En wat zie je eruit!’ Hoofdschuddend kijkt Bodil naar Vajèns gerafelde kleren die onder de vlekken zitten.

Snel moffelt Vajèn de chipszak weg die ze net heeft leeg gesnaaid. Ze veegt wat kruimels van haar schoot.

‘Zit je nou te ontbijten met chocola?’ roept Bodil geschokt. Ze wijst naar de wikkel van een chocoladereep die op het voetenbankje voor Vajèns luie stoel ligt.

‘Die, eh... Die is nog van gisteravond,’ liegt Vajèn.

‘Geloof je het zelf?’ vraagt Bodil. ‘En ik hoor heus die chipszak wel kraken achter je rug. Wat is er met je aan de hand? Je huis is een bende, je eet ongezond, je... Ach, lieverd toch, je huilt. Kom eens hier.’ Bodil gooit haar skateboard boven op de zoi, schopt wat spullen aan de kant en spreidt haar armen.

Vajèn hijst zichzelf omhoog uit haar stoel en stort zich in de armen van haar vriendin. Snotterend zegt ze: ‘Als ik verdrietig ben, vergeet ik te zorgen voor mijn huis en voor...’ Ze laat Bodil los en kijkt naar beneden, naar haar kapotte kleren vol met vlekken, en naar de snoepverpakkingen op de grond. ‘... en voor mezelf,’ zegt ze zacht.

‘Waar ben je dan zo verdrietig over?’

Vajèn veegt haar wangen droog, maar er rollen meteen weer nieuwe tranen overheen. ‘Ik vind het niet fijn om alleen te wonen,’ zegt ze eerlijk. ‘Ik zou willen dat ik met iemand samenwoonde.’

‘Dat is makkelijk op te lossen,’ zegt Bodil. ‘Zal ik bij je komen wonen?’

‘Ik bedoel niet zómaar iemand,’ zegt Vajèn.

'Nou ja!' roept Bodil uit. 'Ik ben toch niet zómaar iemand?!' Maar ze snapt het wel, want daarna zegt ze: 'Je bedoelt dat je een liefje wilt.'

De wangen van Vajèn worden warm. 'Ja,' zegt ze. Voor het eerst zegt ze het hardop: 'Ik wil een liefje.'

'Weet je wat?' zegt Bodil. 'We doen eerst iets aan die bende hier, en daarna help ik je om een liefje te vinden.'

'Echt?' vraagt Vajèn.

'Echt,' zegt Bodil. 'Aan de slag!'

Anderhalf uur later zitten de snoepverpakkingen in een vuilniszak, draait de wasmachine, liggen de rondslingerende boeken netjes op een stapel en staat het servies uit te druipen op het aanrecht.

Als ook nog eens het stof en de spinnenwebben zijn opgeveegd en de ramen zo schoon zijn dat je erdoor naar buiten kunt kijken, steekt Bodil haar hand uit. 'Geef je heksenfoon eens.'

'Wat ben je van plan?' Vajèn klemt haar heksenfoon veilig tegen zich aan.

'Een liefje voor je zoeken,' zegt Bodil. 'Dat wilde je toch? Geef dat ding nou maar even, dan download ik een app voor je.'

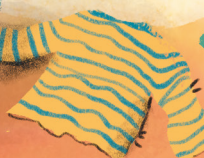
'Een liefje zoeken via een app? Dat dacht ik niet!'

'Dat dacht ik wel,' zegt Bodil. 'Hoe wil je het anders aanpakken?'

'Ik wil... Ik ga gewoon... Ik...' Vajèn zucht. 'Vooruit dan maar.' Ze geeft haar heksenfoon af. 'Hoe werkt dat dan?'

'Ik maak eerst een foto van je,' zegt Bodil. 'Pak je ukelele even, dan maak ik een foto van je terwijl je speelt.'

Als de foto is gemaakt, beantwoordt Bodil nog wat vragen in de app. 'Dan gaan we nu op zoek,' zegt ze. 'Kijk, hier staan allemaal heksen en tovenaars die op zoek zijn naar een liefje. Wil je een heks of een tovenaar?'

‘Een tovenaar natuurlijk,’ zegt Vajèn.

Bodil trekt een wenkbrauw op. ‘Natuurlijk,’ mompelt ze. ‘En hoe oud moet hij zijn?’

‘Net zoiets als ik.’

‘Heb je nog meer wensen?’

Daar hoeft Vajèn niet lang over na te denken. ‘Hij moet slim zijn!’

‘En verder?’

‘Meer wensen heb ik niet.’

‘Goed, dan gaan we nu de tovenaars bekijken die zijn overgebleven. Wat vind je van deze?’

Vajèn kijkt naar het scherm. ‘Die snor!’ roept ze griezelen uit.

‘Echt niet!’

‘Dan swipen we hem naar links,’ zegt Bodil. ‘Weg met hem. En wat vind je van deze tovenaar?’

‘Die heeft rare kleren aan,’ zegt Vajèn.

‘Dan gaat hij ook naar links,’ zegt Bodil.

‘Deze dan? Die ziet er leuk uit!’

Vajèn ziet een knappe tovenaar op een surfboard staan. ‘Veel te sportief.’

Bodil swipet naar links. ‘Dan vind je deze vast ook te sportief?’ Ze laat een foto zien van een tovenaar voor de spiegel in de sport-school.

Vajèn knikt. ‘Naar links.’

De volgende tovenaar die verschijnt heeft geen rare snor, geen rare kleren en staat niet sportend op een foto. ‘Die wil ik!’ roept Vajèn. ‘Swipe maar naar rechts!’

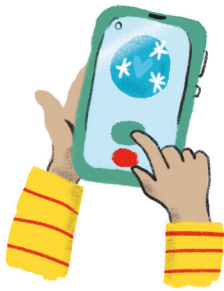
‘Pech,’ zegt Bodil. ‘Hij wil jou niet.’

‘Kan dat ook nog?’ zegt Vajèn geschrokken. ‘Waarom vindt hij mij niet leuk dan?’

‘Aan je snor zal het in ieder geval niet liggen,’ zegt Bodil lachend. ‘Misschien vindt hij je kleren raar. Of misschien houdt hij niet van muziek. Maar kijk, ik heb hier nog een leuke tovenaar voor je.’

Thor heet hij, ziet Vajèn. ‘Tovenaar Thor is leuk,’ zegt ze. ‘Die wil ik!’

‘Je hebt een match,’ zegt Bodil. ‘Hij vindt jou ook leuk. Ik maak een afspraak met hem.’

Vajèn schrikt. 'Moet ik met hem afspreken? Is dat echt nodig?'

Met een zucht laat Bodil de heksenfoon zakken. 'Je wilt toch samenwonen met een liefje?' vraagt ze. 'Hoe wil je dat voor elkaar krijgen zonder eerst met hem af te spreken?'

'Ga je dan wel met me mee? Alsjeblieft?' smeekt Vajèn.

'Als jij dat wilt, ga ik mee,' zegt Bodil. 'Ik doe alles voor je. Dat weet je.'

Vajèn drukt een kus op de wang van haar beste vriendin.

Die avond stappen Vajèn en Bodil op hun step en hun skateboard. Daarmee vliegen ze naar Thor.

'Moeten we ook een leuke tovenaar voor jou zoeken?' vraagt Vajèn onderweg. 'Jij woont ook alleen!'

'Ik hoef geen tovenaar,' zegt Bodil, en dan vliegt ze er in volle vaart vandoor.

Vajèn snapt er niets van. Vindt Bodil het soms leuk om alleen te wonen? Ze geeft gas tot ze weer naast haar vriendin vliegt.

'Hier is de betoverde ijsbaan,' zegt Bodil na een tijdje. 'Daar hebben jullie met elkaar afgesproken.' Ze zetten de landing in. Terwijl ze hun step en skateboard parkeren, knikt Bodil richting de ijsbaan. 'Hij staat al op je te wachten, zie je? Ga maar gauw naar hem toe. Ik blijf in de buurt.'

Vajèn knikt, maar ze komt pas in beweging als Bodil haar een zetje in haar rug geeft.

Aarzelend stapt Vajèn op Thor af. Ze steekt een hand naar hem uit.

Thor trekt een vies gezicht. 'Weet je hoeveel bacteriën er op een hand zitten?' vraagt hij.

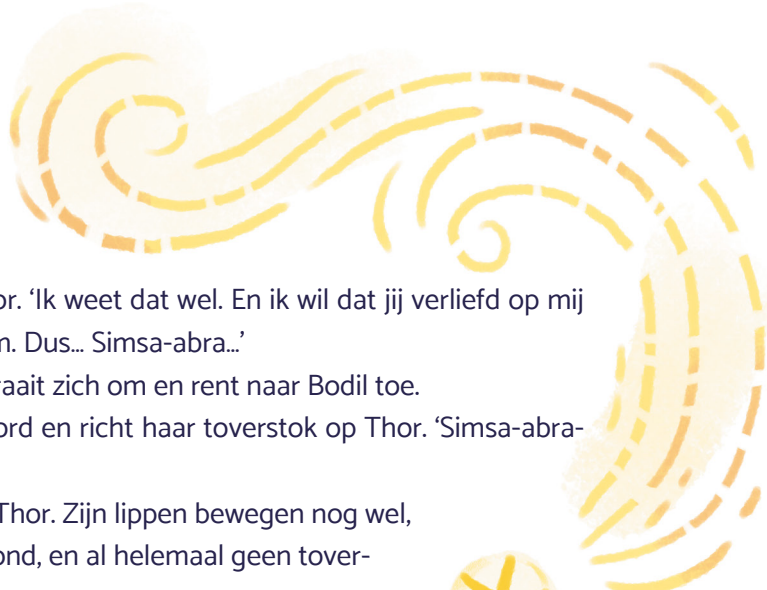
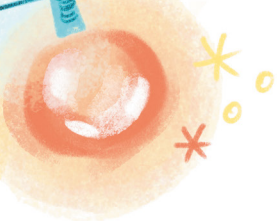
'Eh...' Vajèn kijkt naar haar hand. Ze ziet niet één bacterie, maar nul is vast niet het goede antwoord. 'Twintig?' gokt ze.

'Nee joh, veel meer,' zegt Thor. 'Wel duizenden en duizenden en duizenden. En hoeveel toverspreuken ken jij uit je hoofd?'

'Eh...' Wat een rare vragen. 'Weet ik niet. Vijftig of zo.'

'Zo weinig? Ik ken er veel meer,' scheidt Thor op. 'Wel duizenden en duizenden en duizenden. En weet jij met welke toverspreuk je ervoor kunt zorgen dat iemand verliefd op je wordt?'

‘Geen idee,’ zegt Vajèn.

‘Jij weet niet zoveel, hè?’ zegt Thor. ‘Ik weet dat wel. En ik wil dat jij verliefd op mij wordt, want naast jou lijkt ik éxtra slim. Dus... Simsa-abra...’

‘Nee, nee, nee!’ roept Vajèn. Ze draait zich om en rent naar Bodil toe.

Die heeft het hele gesprek gehoord en richt haar toverstok op Thor. ‘Simsa-abra-ti-ta-to... GELUID UIT!’

Vajèn kijkt achterom. Daar staat Thor. Zijn lippen bewegen nog wel, maar er komt geen geluid uit zijn mond, en al helemaal geen toverspreuk. Ze barst in lachen uit.

Als ze weer op adem is gekomen, zegt ze tegen Bodil: ‘Thor is wel slim, maar hij is helemaal niet lief.’ Samen vliegen ze naar huis.

‘Geef me je heksenfoon nog eens,’ zegt Bodil, zodra ze in het opgeruimde huis van Vajèn op de bank zijn geploft. ‘Nu vink ik ook aan dat hij lief moet zijn. Eens kijken... Wat dacht je van deze?’

Tovenaar Tavi verschijnt in beeld.

Vajèn zucht. Ze wist niet dat het zo vermoeiend was om een liefje te zoeken. Toch zegt ze: ‘Die wil ik!’

‘Hij vindt jou ook leuk,’ zegt Bodil. ‘Ik vraag of hij met je wil afspreken, goed?’

Vajèn knikt.

‘Ha,’ zegt Bodil. ‘Hij reageert meteen. Morgenmiddag op het grote plein in de stad, stelt hij voor. Hij wil toverbubbels met je drinken. Doen?’

‘Ga je weer mee?’

‘Ik haal je morgenmiddag op,’ belooft Bodil.

De volgende dag blijft Bodil weer op een afstandje staan, terwijl Vajèn op Tavi afstapt.

Ze durft hem geen hand te geven, want daar zitten blijkbaar veel meer dan twintig bacteriën op.

Maar als Tavi zelf zijn hand uitsteekt, schudt ze hem toch maar.

Tavi drukt er zelfs een zoen op! Wat is hij lief, denkt Vajèn. Heel anders dan Thor. Zou dit dan haar liefje zijn?

‘Ik ben Vajèn,’ zegt ze verlegen.

‘Wat een prachtige naam heb je,’ zegt Tavi. ‘En wat ruik je lekker.’

‘Dat komt doordat ik bloemen heb gegeten,’ giechelt Vajèn.

Tavi kijkt haar verbaasd aan.

‘Dat was een grapje,’ zegt Vajèn dan maar.

‘O,’ zegt Tavi, ‘wat een goeie.’ Maar hij lacht niet. Niet eens een heel klein beetje.

‘Weet je wat ik gisteren meemaakte?’ Vajèn vertelt over Thor, en hoe Bodil hem betoverde. Ze schatert het uit. ‘Je had zijn gezicht moeten zien, toen hij zijn toverspreuk niet kon afmaken!’

‘Grappig,’ zegt Tavi. Maar hij lacht alweer niet.

Vajèn zet een stapje achteruit. Deze tovenaar is misschien wel lief, maar hij heeft helemaal geen humor.

‘Voordat we naar binnen gaan en ik je op toverbubbels trakteer, zou ik je graag een knuffel willen geven. Mag dat?’ Afwachtend kijkt Tavi haar aan.

Het is lief dat hij het vraagt, denkt Vajèn. En dat hij netjes op antwoord wacht. En dat hij haar wil trakteren. Maar wat heeft ze aan een tovenaar met wie ze niet kan lachen?

Tavi blijft staan waar hij staat, maar hij spreidt wel alvast zijn armen.

Voor Vajèn kan zeggen dat ze geen zin heeft in een knuffel, en ook niet meer in toverbubbels, hoort ze Bodil achter zich: ‘Simsa-abra-ti-ta-to... **HANDEN THUIS!**’

Vajèn schiet in de lach als ze Tavi met zijn handen vastgebonden achter zijn rug ziet staan. ‘Sorry,’ zegt ze tegen hem, en ze loopt met haar vriendin terug naar hun step en skateboard.

‘Hij leek wel lief,’ zegt ze. ‘Maar dan hoeven we nog niet meteen te knuffelen! En grappig was hij al helemaal niet. Ik wil naar huis.’

‘Ik geef het op,’ zegt Vajèn als ze weer thuis zijn. Ze trekt een chocoladereep uit de kast. ‘Jij ook een stukje?’

‘Je geeft het helemaal niet op,’ zegt Bodil. ‘We moeten gewoon aangeven dat je óók op zoek bent naar een grappige tovenaar. Mag ik je heksenfoon nog even?’

Met een zucht geeft Vajèn hem aan. ‘Nog één poging dan.’

‘Slim, lief, grappig...’ mompelt Bodil, terwijl ze op het scherm tikt. Dan laat ze tovenaar Tiaan aan haar zien. ‘Wat dacht je van deze?’

‘Die wil ik! Maar alleen als jij...’

